

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarija 1901 v državi Minnesota

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI :

Predsednik: JOHN HABJAN, Box 303, Ely, Minnesota;
Podpredsednik: JOHN GLOBOKAR, Box 371, Ely, Minn.;
I. tajnik: JOŠEF AGNIČ, Box 266, Ely, Minnesota;
II. „, JOHN LOVŠIN, Box 291, Ely, Minnesota;
Blagajnik: IVAN GOVŽE, Box 105, Ely, Minnesota;

NADZORNICKI:

IVAN PAKIĆ, Box 278, Ely, Minn.;
MIKE ZUNIČ, 481 - 7th St., Calumet, Mich.;
JOŠIP GORIŠEK, 5136 Ruby St., Pittsburg, Pa.

POROTNI ODBOR:

JOHN KERŽIŠNIK, predsednik, Box 138, Federal, Pa.
JOHN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
FRANK VLAROVIĆ, 1202 S. 13th St., Omaha, Nebr.

Dopisi naj se blagovolijo pošiljati na I. tajnika: Joe Agnič
Box 266, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem.

Densarne pošiljatve naj se pošljajo blagajniku: Ivan Govže,
Box 105, Ely, Minn., in po svojem zastopniku.

Društveno glasilo je „GLAS NARODA“.

Evropske in druge vesti.

Shanghai, 30. aprila. Kitajska vlada je danes plačala četrti mesečni znesek vojne odškodnine v sestiku 1,820,000 taelov (\$1 202,000). Skupni znesek kitajske vojne odškodnine znaša 450,000,000 taelov ali \$319 500.000.

Kodanji, 1. maja. Tukajšnjem časopisu „Politiken“ se iz Rusije brzojavlja, da so v vseh pokrajinh med Moskvo in Vladimirom nastali delavski nemiri. Prišlo je do raznih bojev med delavstvom in vojaštvom, v katerih je bilo mnogo ljudi usmrtenih in ranjenih. Polkulanci, katerega je vodil polkovnik Morosev proti insigndnikom, ni hotel izvršiti ukazov.

Petrograd, 1. maja. Vesti, da se kmety požgali glasoviti grad Romone, ki je last vojvoda Aleksandra Oldenburškega v voroneški guberiji, se uradoma potrjujejo. Vojvoda je tist cerkev sestre, veči ke vojvodinje Olge.

Rim, 1. maja. Prvi majnik minol je do sedaj po vse Italiji mirno. V Rimu vršil se je ljudski shod, katerga se je vdeležilo 15 000 osoob.

Kalkutta, Indija. 1. maja. Orkan je razdejal mesto Dacca in vse mesto ter vas okolice. Štiristotinšestnajst osoob je usmrtevih. Setev je popolnoma uničena (Dacca je mesto v pokrajini Bengalskej ob reki Burhaganga. Mesto ima 80.000 prebivalcev.)

Bern, Švica, 1. maja. Znano in prijavljeno letovišče v bernškem kantonu, Gurnigelbad je v minolej noči zgorelo. Ostala je le še cerkev. Posreščil ni nihče. Ker se sezona še ni pričela, so bili hoteli že zaprti.

Berolin, 1. maja. Tukajšnji delavci so pripravili v proslavo prvega majnika šest ljudskih shodov v prid vpoljave cesarskega dnevnega dela. Niti tukaj, niti v drugih mestih Nemčije, ni prišlo do nemirov.

Paris, 1. maja. Prvi majnik je tukaj minol zelo mirno; le malo delavcev je pravovalo. Tudi je vseh krajev Francije se ne poroča c nemirih ali demonstracijah.

Bruselj, 1. maja. Po vsej Belgiji je vladal mir.

London, 1. maja. Razun nekaterih delavnih zastavam na okrašenih hišah, ni bilo v Angliji nikjer opazit demonstracij povodom prvega majnika.

Kodanji, 1. maja. V kodanskih prostorjih zapošleni organizirani delavci, so danes pričeli strajkati, da tako pripomorejo pobrezju delavcem in morarjem, kateri nečejo več delati na ladijah „Steamship Owners Federation“ do zmage. Pobrežni delavci in moruarji vseh danskih pristanišč izimati mesta Esbjorg, strajkajo. Tukaj so sledili pričeli strajkati dne 15. aprila in dva dni kasneje so se jima pridružili tudi služabniki največje danske parobrodne družbe. Število strajkarjev znaša osem tisoč mošč. Švedski pobrezni delavci sočutju stvarjujejo s svojimi danskimi tovarisi in se branijo izkladišču blaga, katero pride iz danskih luk.

Cesar je pomilestil urednika ljubljanskega lista „Slovenec“ dr. E. Lampeta. Bil mu je zaradi pregreška razdaljenja časti odmerjen trimesečni zapor; ta kazen je zdaj spremenjena v zlomo 1000 K.

Okraino glavarstvo v Radovljici. Poroda se, da nameravajo preložiti okraino glavarstvo iz Radovljice na Bled.

Umor. V Saležu na Primorskem je 58leti J. Šterk dne 14. aprila z doljim nožem večkrat preboldel žrtvo. Preračunljeno je, da se bode iz teh zakladov dobilo okoli 100.000 ščinu so bili večni prepriki v hiši.

Istra. V Istri, katera ima 300.000 prebivalcev, je 17.000 otrok godnih za šolo, ki pa ne zehajo v nobeno šolo, ker je nimajo. Deželni šolski svet je bil sicer sklenil svoj čas, da odpre vsako leto po 3 novih hrvatskih šolah. To je seveda tako malo v primeru s številom otrok, neobiškujočih šolo. Toda dež. odbor zahteva, da morajo biti take Slovanom namenjene šole ali laške ali pa vsej laščina mora biti obvezni učni predmet. Dež. šolski svet ni mogel ugoditi takih zahtev, zato pa je sklenil dež. odbor pritožbo na ministerstvo za uk in bogocastje.

* * *

Vesti. — Državni operni pevec Slovenec Pogačnik-Naval se je odpovedal, ker so mu dali v operi „Zdovka“ postransko vlogo mesto glavne. — 26 profesorjev tehnične visoke šole v Hanovru je protestovali proti državnemu vladu radi izgonu avstrijskih dijakov s pruskim visokim šolom. — Boris Sarafov, vodja macédonškega gibanja, je umrl na glomou, baje nasilne smrti. — Nadvojvoda Franz Ferdinand obišče baje v kratkem uradljivo italijanski dvor. Malo verjetno! — Pri Meki so napadli repari romarski-vlak, ter umorili mnogo romarjev. —

Peking, 1. maja. V Ki Chou, Pet chili, 10 milij jugozapadno od Tien Tsina, so dne 27. aprila umorili Kitajci nečesa francoskega jezuita Končno so mu odrevali glavo in jo nataknili na kol. Dotični jezuit je že pred mesecem dan bezal iz imenovanega kraja ker se je dal napada, toda jedva se je vrnil, že je moral plačati svojo neprevidnost z glavo.

Drobnosti.

G. naročnike, kateri za letos še niso nikake naročnine dopolnili, opominjam, da to kmalu poravnajo, drugič bodemo morali nadaljnje pošiljanje lista drugi teden ustaviti.

Upravnštvo.

V staro domovino se je minolo soboto podal Rev. Frank Rant in nas obiskal. Odpoval je gospod preko Neapelja v Rim in potem na Kranjsko. Koncem tega meseca odpotuje na obisk sorodnikov in po kupljenem poslu gospod Frank Sakser, mudil se bode zunaj z vožnjo vred 6-7 tednov.

* * *

Moskito. Elini slovenski šaljivci v Ameriki, Ishaj v Clevelandu, Ohio. Cena \$1 50 za vse leto; za Evropo \$2. List ima lečno obliko, je tiskan na osmih straneh četverke; črke nove, je lepo urejen, ter ima obilo razvedrilnega gradiva. V časih ko se vse podi za dolarjem obilokrat prav pride zdrav humor, ki slovka razvedri. Slovenci smo pogresali tak list in upamo, da smo ga v tem našli. Novi humoristični list kakoršna je prva številka, toplo prizoriščamo vsem rojakom v naročbo in podporo; izhaja v naročbo in podporo; izobraževalnih deklinskih zavodov. Na tak način je nastala v Brnu, Vesnici, ki je prvi vzoren deklinski zavod v Avstriji. Začeni radikalni poslanec dr. Vaščay namenil je pa vse svoje premičenje društvo za obrambo narodne posesti nasproti Nemcem. Zapustil je okoli 400.000 K. Skoraj vsak teden čitamo v čeških časopisih, da celo pripristi ljudje na smrtni posteli isporočijo kak, četudi mal znesek, Šolski Matici, ki imenovan namen, kakor kaže družba sv. Cirila in Metoda. Tako naši slovenski bratje na Češkem še po svoji smrti zapuščajo zgovernarjev, ki se opremo na lastno moč, moramo v takih razmerah zmirjati zaostajati. Ravno zategadelo bi pa lepo znamenje ne le na rodnega ampak tudi človekoljubnega mišljenja med Slovenci, ako bi slovenski listi mogli pogosteje poročati o ednakih narodnih darovih med živimi in o — narodnih oporokah.

* * *

Okraino glavarstvo v Radovljici. Poroda se, da nameravajo preložiti okraino glavarstvo iz Radovljice na Bled.

* * *

Umor. V Saležu na Primorskem je 58leti J. Šterk dne 14. aprila z doljim nožem večkrat preboldel žrtvo. Preračunljeno je, da se bode iz teh zakladov dobilo okoli 100.000 ščinu so bili večni prepriki v hiši.

Pariški navihanci. Pred velikonočnimi prazniki je nadzoroval v Parizu tjuji policist sejnišče svinskega mess. Ravnokar zapazi, kako se snese sumljiva trojica okoli nekega mesarja, in kakor bi trenil, izmakne jeden postopač svinsko glavo, ter jo brž porine svojemu drugu nazaj in ta dalje, da je takoj izginila. Policist pristopek k mesaru, ter mu pošepede v uho: „Okradli so Vas! Jaz sem tajni policaj ter Vam bom takoj privedel tatu, le z menoj bodo potem šli na policijo in pričali.“ Eien tatov pa potegne brž mesara na stran ter n u reče: „To ni policaj, temu slepar. Prenotiti Vas hoče, da bi zapustili svoj prostor, ter bi istega potem s svojimi sodelišči izopal.“

Li mesar, ter mu pošepede v uho: „Okradli so Vas! Jaz sem tajni policaj ter Vam bom takoj privedel tatu, le z menoj bodo potem šli na policijo in pričali.“ Eien tatov pa potegne brž mesara na stran ter n u reče: „To ni policaj, temu slepar. Prenotiti Vas hoče, da bi zapustili svoj prostor, ter bi istega potem s svojimi sodelišči izopal.“

Marsikomu je znano, da se velik tovarne Westinghouse Works nahajajo v East Pittsburgu, Pa., tam pa ima podpisani lepo urejeni

Parnik
,KRONPRINZ WILHELM“
odpljuje iz New Yorka
v torek dne 6. maja ob 8. uri.

Pljuje samo 6 dni.

Parobrodne listke je dobiti pri: Frank Sakser, 109 Greenwich Street, New York.

DRUŠTVO SV. TROJICE,
št. 82 N. H. Z.,
PUEBLO, COLO.

ima svoje redne seje vsako nedeljo po 15. dnevu v mesecu.

Odborniki: Anton Pleše, predsednik; Dušan Badatovič, podpredsednik; Marko M. Stepan, I. tajnik; Marko Rešić, II. tajnik; Martin Gorišček, blagajnik; John Plut, predsednik bolniškega odbora, stanuje 1219 South Santa Fé Avenue, Pueblo, Colo.

Marsikomu je znano, da se velik tovarne Westinghouse Works nahajajo v East Pittsburgu, Pa., tam pa ima podpisani lepo urejeni

St. Charles Hotel,
v katerem toči izvrstno pivo, vino in whiskey, kakor tudi prodaje fine domače in importirane smotke.

Ako kdo v ta kraj pride, naj me obiše.

Chas. Božič, posestnik St. Charles Hotels, East Pittsburg, Pa.

Podpisani naznanjam, da sem na Ely, Minn., otvoril svoj

saloon

v katerem vedno točim izvrstno pivo, fina vina in whiskey, prodajam tudi domače in importirane smotke.

Dalje naznanjam rojakom, da posiljam denarje v staro domovino in sem v zvezi z g. Fr. Sakserjem v New Yorku; rojake tudi rad postrežem v druži zadevah glede vožnjih listkov, posebno ako kdo želi kogamem vzeti, ali potuje v staro domovo no. Z veleščanjem

Ivan Govže,
saloonar.

Math. Grahek,
1201-1203 Cor. Mesa in Santa Fee Ave.,
PUEBLO, COLORADO,

prodajam slovenskemu in hrvatskemu občinstvu svojo veliko zalogu možkih oblik v obuvu vsake vrste, kakor tudi svojo bogato zalogo smotke.

St. Nicholas Hotel
Corner Main in Washington Streets,
Memphis, Tenn.

Slovencem in Hrvatom, posebno delavcem pri dogah v gozdovih Mississippi, Arkansasa, Tennessee itd. priporočam svoj

grocerijskega blaga

in železnine; v zalogi ima tudi Trikerjevo grenačno vino.

Pošiljam denarje v staro domovino načeneje in najhitreje ter sem v zvezi z g. Fr. Sakserjem v New Yorku.

Za obilen obisk se priporoča

MATH. GRAHEK, lastnik

MATIJA POGORELC,

prodajalec

ur, verižic, uhanov in druge zlatnine.

Bogata zaloga raznih knjig.

Cenik knjig pošiljam poštne prostre.

Pišite po-nj!

Cene uram so naslednje:

Nikel ure 7 Jewels \$6.00 Boss case 20 let garancije

15 Jewels Waltham \$9.00, 16 size 7 Jewels \$15.00

Srebrne ure z enim

„ 15 „ \$18.00

pokrovom - \$12 ~ Boss case 25 let garancije

z z pokrovom 1 „ 16 size 7 Jewels \$25.00

17 „ \$30.00

Opomba: Vse zlate ure so z dvojnim pokrovom. Kolosje pri nadzeli urah je Elgin ali Waltham, kakorinega kuce želi. Blago pošiljam po Express C. O. D.

VSKE MOJE BLAGO JE GARANTIRANO!

Naslov v naročbo knjig je napraviti:

M. POGORELC,

Box 226, P. O. Wakefield, Mich.

Naročila za ure in vse druge stvari pa naj se od sedaj naprej posiljajo pod naslovom:

Math. Pogorelo,
Care of B. SCHUETTE, 52 State St., Chicago, Ill.

Listek.

Izjava Laponca.

(Dalej.)

Ko je prišel prvi častnik v moje kajito, ponudil sem mu stol in mu nasnil, da nama hoče potuik nekaj povedati.

Olsen se je vedel in nekako dvomljivo gledal Laponca.

Slednji je vzel iz žaga svojo uro, je nekaj časa ogledoval in na to s hričavim glasom dejal: „Jutri oponudne, točno ob dvanajst uri vse ladije več ne bode in tudi ljudje, kateri so na njej, ne bodo več živeli.“

Jaz sem začudeno pogledal Olsen in odgovoril: „Vaš strah je necrveničen, gospod Alits. Morje je mirno in ladija je nova.“

Alits je zamahuil z roko in dejal: „Jaz se ne bojim, o tem sam Bog več, kajti drugade bi zaboj streljiva, kateri se bode jutri razstrelili, ne prisnel na parnik.“

Jaz menim, da je bil moj obraz kakor tudi oni prvega častnika izredno čuden, ko je nama Alits nasnil grozno novico.

„Kje je zaboj z dinamitom?“ vprašal sem končno Laponca.

V ladijinem skladišču in ura je tako napravljena, da se bode zaboju jutri opoludne točno ob 12. uri razstrel. V zaboju je dvajset funtov pikrinove kislina, kar pomenja glede na učinek več to, kakor osemdeset funtov dinamita.“

„Ste li vi zaboj j prav sami poslali na parnik?“

Alits je priklimal z glavo, kakor da bi se pogovarjali o povsem skromnej stvari: „Zaboj je dovedel po mojem naročilu neka tvrdka ne parnik,“ nadaljeval je Alits; „zaboj je naslovil v New York in videl sem z lastnimi očmi kako so ga spustili v doljenje parnikove prostore. Na njem je zapisano „oprezen“. Nadalje sem zavaroval zaboju sto kronami, kajti želel sem, da se z njim oprezen postopa, da se tak pred pravim časom ne razsledi.“

„Ali čemu nam sedaj o tem na zanite?“ vprašal sem Laponca.

„Ker mi je žal, da sem to storil že sem umreč, da ona osoba, katera sem hotel usmrtniti, in katera je tudi na ladiji, z menoj zajedno umrla. Toda žal mi je za drugo ljudi. Danes ponoči imel sem čudne, izredno čudne sanje, katerih vam ne budem pripovedoval, ker jih itak ne razumete. Jaz sem namreč nosil in obdujem z nadparavnim svetom.“

„Hvala vam za uslužilo,“ dejal sem samo za to, da sem kaj odgovoril; „ali imate še kaj navesti?“

„Ne,“ odvrnil je Alits in vstal, „vendar bi pa vam svetoval, da ukaže zaboj vredni v morje, kajti vsekakso je mogoče, da se razleti še pred jutrajnjim poludnevom. Ura v zaboju mogoče ni natančna.“ Potem se je priklonil in ostavil mojo kajito.

Olsen in jaz sva se spogledala nekako vpršljivim in dvomljivim pogledom.

„Mož je blazen,“ dejal je končno Olsen.

„Normalen gotovo ni, toda ali to ne more biti resnično, kar nameje povedal?“

Olsen je zmajal z ramami. „Mogoče je resnično,“ dejal je po kratkem molku. „Čemu pa ne bi blazni človek prinesel zaboj razstreljiva na ladijo in je tak pokončil? Po glasatu moramo na vsaki način.“

„Vi sami veste Olsen, kaj to po menju. Parnik je nakroan z različnim blagom. Predno najdemo zaboju samore preteči dalj časa. Mi moramo posamezne zaboje prinesi in skladišča na krov. Pomislite, kako bili potok razburjeni. Ako ljudi de svedči, da je na ladiji nevarna zaboj, kateri se bode jutri ob dva najstisti razstrel, potem je razburjenost neizogibna — in to je mnogo strašnejše, nego razstrelba.“

„Nekaj moramo vkrnit,“ menil je Olsen, „mi vendar izpoved Laponca ne smemo prezirati.“

„Naravno, da to ne smemo storiti, toda pred vsem ga moramo še natančneje ispravati.“

Olsen je odšel na krov in se je kmalu vrnil z Alitsom.

„Jaz sem vedel, da me bodeta še potrebovali,“ pridel je Laponca; „radi tega sem ostal blizu kajite.“ Te besede izgovoril je tako mirno in pametno, da bi nihče ne mogel dvomiti o njegovem zdravem razumu.

„Ali nam hočete pojasniti, čemu ste baš na našo ladijo dovedli zaboj razstreljiva, in iz katerih vrakov hočete toliko nedolžnih ljudi usmrati?“

„Ko sem stvar in osvoj pripravljal, se nisem po polnoma zavedal,“ odvrnil je Alits. „Bil sem skrajno rasburjen. Sto li kedaj okusili ljudi posumnost, vi gospod kapitan in vi gospod Olsen? Ako tega ne priznate, potem ne veste, kaj je dloverk v stanu vse storiti, ako ga sevladajo take strasti. Mi Laponci, tam gora na strehi sveta smo čudni narod. Pri nas vlada vsaka stvar dolgo živi.“

Kakor traja pri nas noč več mesecov, isto tako dolgotrajno in nevesahljivo je pri nas sovražto in telje po osveti. Mogoče je od mena neumno, da vam vse to povem, to je jaz drage volje umrjem, samo da vam, da umrje z menoj tudi ona ttera mi ni hotela vračati ljubav, ljubavjo!“

„Our ženska je na našej ladiji?“

„Da, s svojim soprogom,“ pojasnil je Alits, „z onim lopovom, radi katerega mi je postala nezvezta. In jaz sem je ljubil, kakor je ljubiti sploh mogoče. Toda ona me je izramovala in izsmehovala.“

„Ali nam zamorete povedati ime lotične ženske?“ vprašal sem ga nadalje, še vedno z dvomom, imam i opraviti s človekom bolnega razuma ali s takim, ki radi skrajne trasti ne zamore sbrati svojih nisl.“

„Ne,“ odvrnil je Alits in njegove nade oči so se posvetili, „jaz ne počem njenega imena. Nihče ne bude redel njenega imena, nego jaz in ona — nesrečnica, katera me je izsmehovala. Toda drugi ljudje, ki se nekaj nedolžni! Danes po noči prikazal se mi je duh mojega pokojnega deta in on mi je rekel, da bodo žensko itak doletela grozne srečave.“

„Vi pravite, da ste videli, kako se zaboj v Kristijaniji načelili na parnik.“

„Da, bil sem na krovu. Imel sem goraj ravno nekaj opraviti in tako sem videl, kako so zaboj spustili skozi srednjo odprtino v ladijino skladišče.“

„Kako velik je zaboj?“

Alits je pokazal na mojej pisal in mi približno dolžino, širokost in višino zaboja, kateri ni bil velik in tesarjev gotovo ni bil na dan ladije

(Dalej prihodnji.)

NAZNANOLO.

Slovencem in Hrvatom priporočam moj

SALOON

1202 S. 13th St., Omaha, Neb., v obilen poset. Zagotavljam vsem obiskovalcem izvrstno postrežbo z izbornim pivom, izvrstnim domaćim in kalifornskim vino, dobrim whiskeyjem in izvrstnimi smotkami.

Priporočam se tudi rojakom potujočim skozi Omaha, katerim preskrbim vodje listke do Ljubljane. Kdo pride na kolodvor, naši telefoni, moja številka je 2172 in takoj

pridem po njega. S spoštovanjem

JOSIP PEZDIRT,

1202 South 13th Street, Omaha, Neb.

Naznanilo.

Slovencem in Hrvatom na Ely, Minn., in okolici priporočam moj

prodajalnico,

v katerji prodajam hišno in kuhinjsko pripravo, postelje, omare, mize, stole, peči in vsakovrstno že leznino. Dalje oskrbujem tudi pogrebne

in odredim vse potrebno za njeprskrbin krste in kar spada v tre stroko. Govori se tudi slovenski in nemški. S spoštovanjem

M. E. GLEASON,
ELY, MINN.

NEW YORK je najboljši prostor za pošiljanje denarja v

staro domovino ali kupovanje parobrodnih ticketov, tam si lahko pomaga kakor hočeš, imaš pa zato izvrstnega moža, da ti postreže in ta je:

F. SAKSER, 109 Greenwich Street, New York.

Olsen je odšel na krov in se je kmalu vrnil z Alitsom.

„Jaz sem vedel, da me bodeta še potrebovali,“ pridel je Laponca; „radi tega sem ostal blizu kajite.“ Te besede izgovoril je tako mirno in pametno, da bi nihče ne mogel dvomiti o njegovem zdravem razumu.

„Ali nam hočete pojasniti, čemu ste baš na našo ladijo dovedli zaboj razstreljiva, in iz katerih vrakov hočete toliko nedolžnih ljudi usmrati?“

„Ko sem stvar in osvoj pripravljal, se nisem po polnoma zavedal,“ odvrnil je Alits. „Bil sem skrajno rasburjen. Sto li kedaj okusili ljudi posumnost, vi gospod kapitan in vi gospod Olsen? Ako tega ne priznate, potem ne veste, kaj je dloverk v stanu vse storiti, ako ga sevladajo take strasti. Mi Laponci, tam gora na strehi sveta smo čudni narod. Pri nas vlada vsaka stvar dolgo živi.“

Kakor traja pri nas noč več mesecov, isto tako dolgotrajno in nevesahljivo je pri nas sovražto in telje po osveti. Mogoče je od mena neumno, da vam vse to povem, to je jaz drage volje umrjem, samo da vam, da umrje z menoj tudi ona ttera mi ni hotela vračati ljubav, ljubavjo!“

„Our ženska je na našej ladiji?“

„Da, s svojim soprogom,“ pojasnil je Alits, „z onim lopovom, radi katerega mi je postala nezvezta. In jaz sem je ljubil, kakor je ljubiti sploh mogoče. Toda ona me je izsmehovala in izsmehovala.“

„Ali nam zamorete povedati ime lotične ženske?“ vprašal sem ga nadalje, še vedno z dvomom, imam i opraviti s človekom bolnega razuma ali s takim, ki radi skrajne trasti ne zamore sbrati svojih nisl.“

„Ne,“ odvrnil je Alits in njegove nade oči so se posvetili, „jaz ne počem njenega imena. Nihče ne bude redel njenega imena, nego jaz in ona — nesrečnica, katera me je izsmehovala. Toda drugi ljudje, ki se nekaj nedolžni! Danes po noči prikazal se mi je duh mojega pokojnega deta in on mi je rekel, da bodo žensko itak doletela grozne srečave.“

„Vi pravite, da ste videli, kako se zaboj v Kristijaniji načelili na parnik.“

„Da, bil sem na krovu. Imel sem goraj ravno nekaj opraviti in tako sem videl, kako so zaboj spustili skozi srednjo odprtino v ladijino skladišče.“

„Kako velik je zaboj?“

Alits je pokazal na mojej pisal in mi približno dolžino, širokost in višino zaboja, kateri ni bil velik in tesarjev gotovo ni bil na dan ladije

(Dalej prihodnji.)

„Our ženska je na našej ladiji?“

„Da, s svojim soprogom,“ pojasnil je Alits, „z onim lopovom, radi katerega mi je postala nezvezta. In jaz sem je ljubil, kakor je ljubiti sploh mogoče. Toda ona me je izsmehovala in izsmehovala.“

„Ali nam zamorete povedati ime lotične ženske?“ vprašal sem ga nadalje, še vedno z dvomom, imam i opraviti s človekom bolnega razuma ali s takim, ki radi skrajne trasti ne zamore sbrati svojih nisl.“

„Ne,“ odvrnil je Alits in njegove nade oči so se posvetili, „jaz ne počem njenega imena. Nihče ne bude redel njenega imena, nego jaz in ona — nesrečnica, katera me je izsmehovala. Toda drugi ljudje, ki se nekaj nedolžni! Danes po noči prikazal se mi je duh mojega pokojnega deta in on mi je rekel, da bodo žensko itak doletela grozne srečave.“

„Vi pravite, da ste videli, kako se zaboj v Kristijaniji načelili na parnik.“

„Da, bil sem na krovu. Imel sem goraj ravno nekaj opraviti in tako sem videl, kako so zaboj spustili skozi srednjo odprtino v ladijino skladišče.“

„Kako velik je zaboj?“

Alits je pokazal na mojej pisal in mi približno dolžino, širokost in višino zaboja, kateri ni bil velik in tesarjev gotovo ni bil na dan ladije

(Dalej prihodnji.)

„Our ženska je na našej ladiji?“

„Da, s svojim soprogom,“ pojasnil je Alits, „z onim lopovom, radi katerega mi je postala nezvezta. In jaz sem je ljubil, kakor je ljubiti sploh mogoče. Toda ona me je izsmehovala in izsmehovala.“

„Ali nam zamorete povedati ime lotične ženske?“ vprašal sem ga nadalje, še vedno z dvomom, imam i opraviti s človekom bolnega razuma ali s takim, ki radi skrajne trasti ne zamore sbrati svojih nisl.“

„Ne,“ odvrnil je Alits in njegove nade oči so se posvetili, „jaz ne počem njenega imena. Nihče ne bude redel njenega imena, nego jaz in ona — nesrečnica, katera me je izsmehovala. Toda drugi ljudje, ki se nekaj nedolžni! Danes po noči prikazal se mi je duh mojega pokojnega deta in on mi je rekel, da bodo žensko itak doletela grozne srečave.“

„Vi pravite, da ste videli, kako se zaboj v Kristijaniji načelili na parnik.“

„Da, bil sem na krovu. Imel sem goraj ravno nekaj opraviti in tako sem videl, kako so zaboj spustili skozi srednjo odprtino v ladijino skladišče.“

„Kako velik je zaboj?“

Alits je pokazal na mojej pisal in mi približno dolžino, širokost in višino zaboja, kateri ni bil velik in tesarjev gotovo ni bil na dan ladije

(Dalej prihodnji.)

„Our ženska je na našej ladiji?“

„Da, s svojim soprogom,“ pojasnil je Alits, „z onim lopovom, radi katerega mi je postala nezvezta. In jaz sem je ljubil, kakor je ljubiti sploh mogoče. Toda ona me je izsmehovala in izsmehovala.“

„Ali nam zamorete povedati ime lotične ženske?“ vprašal sem ga nadalje, še vedno z dvomom, imam i opraviti s človekom bolnega razuma ali s takim, ki radi skrajne trasti ne zamore sbrati svojih nisl.“

„Ne,“ odvrnil je Alits in njegove nade oči so se posvetili, „jaz ne počem njenega imena. Nihče ne bude redel njenega imena, nego jaz in ona — nesrečnica, katera me